

# RÉVBE ÉRVE

*Kispál Csilla*

Révbe érkeztem

Lelkem annyi nagy vihara után  
Végre révbe érkeztem.  
Hányt-vetett a reménytelenség,  
Míg megnyugodtam kezeden.  
Szürke, vak egek helyett  
Élő színek égnek  
Felfrissülő fényében  
Szemeim tükrének.  
Forró lázam hűsítik  
Szivárvány angyalszárnyak.  
Lépteid hallatán elmenekültek  
A lopakodó árnyak.  
Cápák, vízi szörnyek voltak  
Utamon a társak,  
Míg véget nem vetettél  
E nyomorult hánykódásnak.  
A világ fertő óceánjának  
Mérgezett posvány vizén  
Lámpás nélküli fantom,  
Kísértethajó voltam én.  
Lelkem segélykiáltását  
Egy sóhajbuborékba tettem.  
Sorsára hagytam akkor  
S szélnek eresztettem.  
Kétségbeesett palackpostám  
Felkapták az angyalok.  
Elvitték Hozzád, s a Révkalauz  
Rögtön parancsot kapott.  
Eljött értem, elveszettért,  
Hogy elvezessen végre  
Az Igazság városához,  
A Szeretet kikötőjébe.  
A Király küldte Őt.  
Megváltoztatta nevemet.  
Bűnös helyett ezentúl  
Szeretett fiú leszek.

**Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)**